

PATENTNI SPIS BR. 5621

Arthur Lloyd Slee, San Francisko, U. S. A.

Poboljšanja, koja se odnose na opruge.

Prijava od 5. septembra 1927.

Važi od 1. januara 1928.

Traženo pravo prvenstva od 17. septembra 1926. (Engleska).

Ovaj se pronalazak odnosi na opruge (gibnjeve) naročito na sabivne opruge, kakve se upotrebljuju za madrace, tapeciranje, sedišta i tome slično.

Cilj je pronalasku, da nam da poboljšanu i uproščenu oprugu koja ima znatnu odbojnost i bočnu stabilnost a da se pri tom može lako i ekonomično fabrikovati, i da ta opruga sa svojim raznim članovima bude primorana da održava svoj dobiveni odnos bez obzira na habanje.

Dalje je cilj pronalasku, da stvori oprugu, koja će imati priličnu dodirnu površinu sa filcem, materijom koja pokriva madrac ili tome slično, tako da je nemoguće da opruga probije kroz tu materiju.

Pronalazak se sastoji u poboljšanoj jedinici opruge, koja se sastoji iz gornjih i donjih spojnih članova, iz krakova koji zrakasto polaze iz tih članova i konvergiraju ka centralnoj ravni, pri čem su pomenuti kraci povezani po dva na svojim spoljnim krajevima prvenstveno pomoću kalema, i tako isto vezani na svojim unutaršnjim krajevima, pri čem obrazuju zamke za držanje spojnih članova.

Pronalazak tako isto obuhvata obimni član prvenstveno u vidu ozupčanog prstena, kome je cilj da potpomaže održanje položaja i razmaknutosti elemenata opruge.

Preporučuje se, da elementi opruge prave po dva iscelo vezani na svojim unutaršnjim krajevima predviđanjem zamki i spoj-

nih članova zvezdastog oblika sa kukama za hvatanje sa pom. zamkama.

Sl. 1 je horizontalan izgled jednog oblika unutarne opruge, delom prelomljene u sredini.

Sl. 2 je vertikalni izgled u preseku sl. 1.

Sl. 3 i 4 su horizontalni i vertikalni izgledi, koji pokazuju deo madraca sa oprugama načinjenim po ovom pronalasku.

Jedinice 3 opruge načinjene su iz više elemenata, od kojih se svaki sastoji iz parova, radialno raspoređenih, spolja konvergirajućih krakova 4, od kojih svaki par ima kalem 5, koji je obrazovan na spoljnjem kraju ili tački konvergiranja. Spoljni obimni član ili ozupčani prsten 6, ima veći broj unutrašćih produžetaka, koji obrazuju udubljenja 7, koja hvataju kaleme 5 na mestu konvergiranja krakova 4.

Da bi se ovaj prsten 6 utvrdio i održao u svom položaju, susedni krajevi prstena 6 su previjeni kao kod 8 u sl. 1, što ne samo čvrsto drži spoljne ili konvergirajuće krajeve opruge 4 u pravilnom odnosu već čini nepotrebnim upredanje ili tome slično u cilju utvrđivanja ravnog prstena, kako je to dosad upotrebljavano.

Elementi opruge se prvenstveno prave u parovima čiji su kraci povezani ili iscelo načinjeni sa zamkama 9. Ove zamke su udešene da se namiču oko šipova opruga i toga radi je predviđena zvezdasta kapa

Fig. 1.

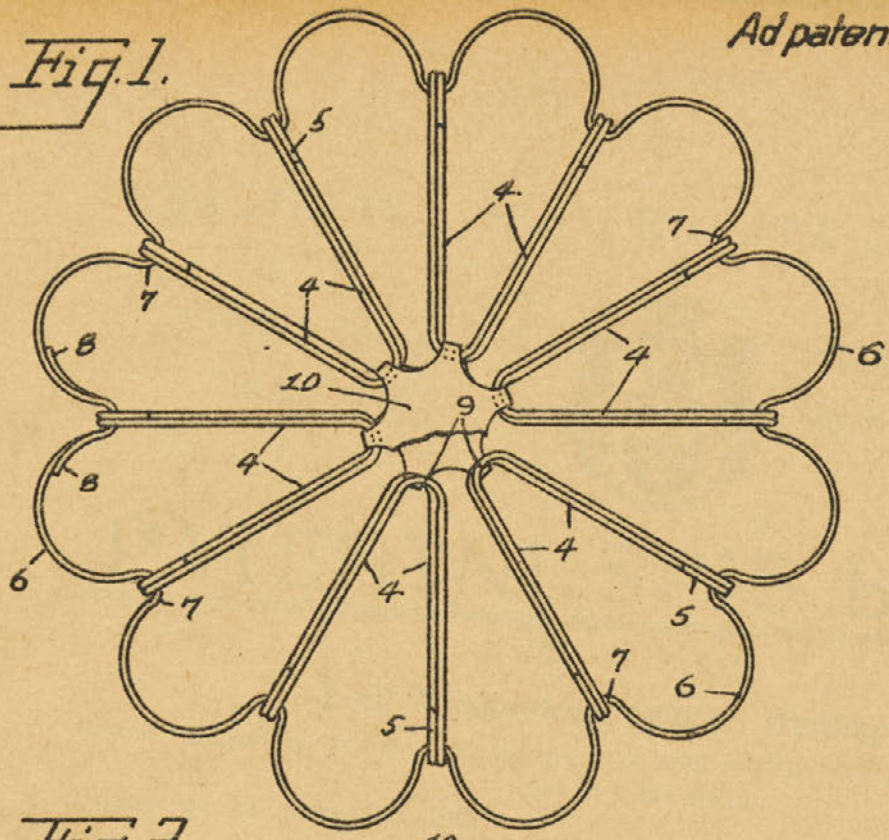

Fig. 2.

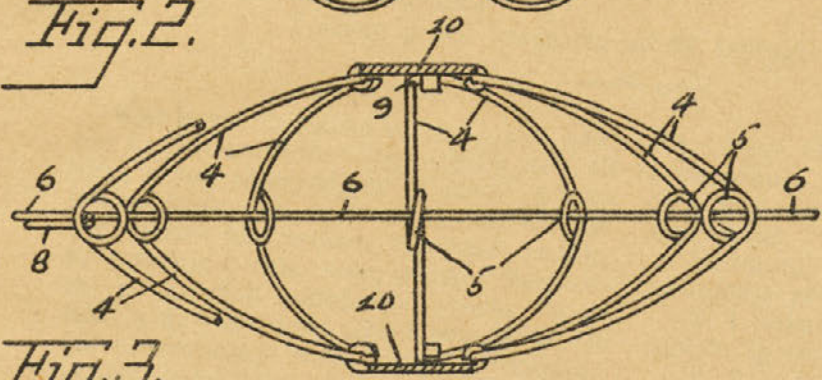

Fig. 3.

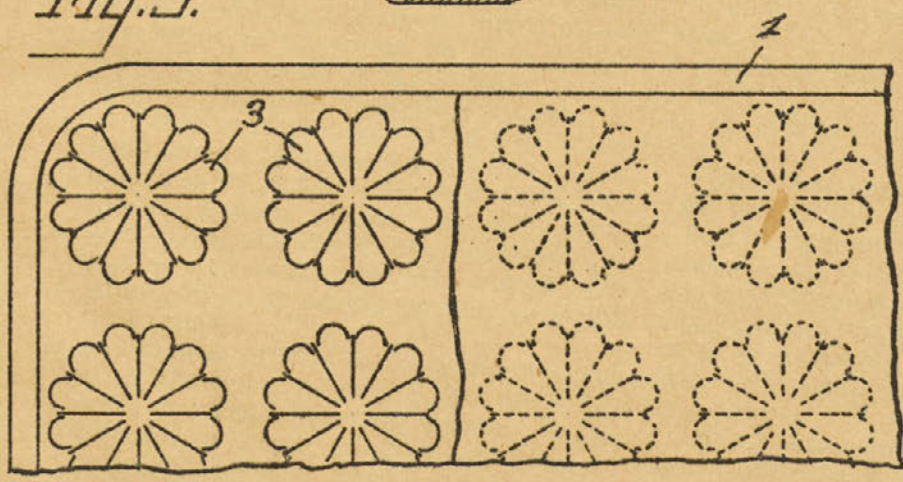

Fig. 4.

